

**Arnoldi Corvini â Belderen, Batavi, Jcti quondam
Consummatissimi, Consilarii Electoralis & Professoris
Moguntini Publici, &c. Tractatus Geminus De Personis
Atque Beneficiis Ecclesiasticis Sive ...**

opus posthumum, diu desideratum, nunc demum excusum, & indice
locupletissimo instructum

De beneficiis ecclesiasticis

Corvinus van Beldern, Arnold

Francofurti ad Moenum, 1708

VD18 10184902

De Oblationibus. Tit. 8

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62028)

per altare, nusquam oblationes: *Balsamon. ad can. 3. Apostol. r. 2. de consuet. can. Sanctorum. 10. qu. 1. sapius ex eminenti loco vel columna suspendebantur: Sicut olim à Gentilibus factitatum Delphis. Tete Clemente Alexandrino 1. Stromat. cap. 1.*

Ἔοφα θεῶν δεκάτη ἀνοβήια τε κρηδοσάρη,
Σταθμῶν ἐκ σταθῶν, καὶ κίονος ὑψηλοῦ.

Ut decimamque Deo, primos fructusque dicemus,
Sedibus ex Sacrosanctis, celsaque columna.

Hæc donaria vocabantur & ἀνοβήια, à verbo ἀνοβήια, quod est, *suspendere*; undè & excommunicatio dicitur anathema.

Solebant Reges Israel Victores consecrare sua spolia, suspendere in templo: sic Samuel, Saul, David; ut scribunt Doctores in cap. 26. 1. *Paralip.* Et Gentiles apud Maxim. Tyrium cap. 14. *differt.*

17 Porro Decimarum, primitiarum, & Oblationum erogatio & distributio non erat una: Siquidem Primitiæ & Oblationes in iustitiam Ecclesiæ, in Episcoporum, Presbyterorum & Diaconorum vertebantur usum: *d. can. 3. & 4. Apostolor.* Decimæ verò dabantur Hippo-Diaconis, & cæteris inferioris ordinis Clericis. *ut constat ex consuet. Clementis. cap. 40. lib. 8.*

Quo tempore credendum est primitiarum & oblationum conditionem, longè fuisse pinguiorem, sed charitate refrigerante evaserunt, solis remanentibus decimis Clero aequè dividendis. *Canon. decret. hoc tit. de decim. primit. & oblat. circa fin.*

TITULUS VIII.

De Oblationibus.

SUMMARI A.

1. Oblationis vox sumitur variè.	3. Quot ejus species.
2. Propriè sumta quæ.	4. Usus antiquissimus.
	5. Introductus in Legè Græcè.

Corvinus
De Personis
et Benefic. Eccles.

G IV.
32

- Gratia ad imitationem Testamenti Veteris.
6. Suadet eas D. Augustinus.
7. Offerebantur quando.
8. An debeantur ex precepto.
9. Non.
10. Nisi quatuor casibus.
11. Cui cedant. Et quando.
12. De quibus Oblationibus participare potest Episcopus.
13. Quando ei soli cedant.
14. Parochianis oblationes facere nolentibus an denegari possint Sacramenta.
15. Ut Oblatio recipi possit, quæ requirantur.
16. Quid intelligatur illicitè acquisitum.
17. Accipere eas non possunt Laici.
18. Non Religiosi.
19. Modus offerendi in quibus consistat.
20. Quid Gentiles hic servaverint.

Oblationis vox sumitur vel in genere, vel in specie; idque aut laxè aut strictè. In genere denotat quamvis alicujus rei non petita, largitionem spontaneam, sive fiat Deo, sive homini. c. tua nos. 34. de Simonia.

Laxè comprehendit actiones omnes, per quas quæcunque res ad cultum divinum exhibentur: Et sic sumpta, decimas; Genes. cap. 28. & Numeri. c. 18. & primitias, can. 1. caus. 16. qu. 7. Sylvest. in sum. verb. decima. num. 2. includit.

Strictè & propriè oblationes dicuntur, quæcunque à piis & fidelibus Christianis offeruntur Deo & Ecclesiæ; can. causa. 19. vers. oblationes. c. cum inter. de verb. signif. Oldrad. conf. 293. in fine. Isidor. Muscon. de majest. milit. Eccles. lib. 1. part. 3. cap. 3. Bonac. de legib. qu. ult. punct. ult. num. 3. sive res sint mobiles, sive immobiles. Nec refert, an legentur testamento, an aliter donentur. can. qui oblationes. can. Clerici.

[Ggg] 2

rici. 13. qu. 2. can. videntes. 16. vers. ipse cum res. 12. qu. 1. not. in d. causa. & d. c. cum inter. Mur. Socin. tract. de oblation. lib. 1. Tract. de vat. in simili tract. serè per tot. Offerumenta vocabant Veteres, auctore Festo.

3 Oblationum tres sunt species, sive modi potius: Prima, dicitur donatio rei inter vivos facta Deo & Ecclesie: Secunda, facta causa mortis, quæ fit pro redemptione animæ, & solet Mortuarium appellari can. indignè. 12. qu. 2. c. officii. c. requisisti. de testam. Tertia, Usualis dicitur, & est illa quam faciunt fideles, dum offerunt ad altare, vel ad numerum Sacerdotis. d. c. causa. d. c. cum inter. can. quia Sacerdotes. 10. qu. 1. Hieron. Carat. in opusc. de Jurib. Parochial. tit. 3. cap. 3. Reliquæ decim. qu. 1. num. 27. Leo in Thesuro Fori Eccles. part. 2. cap. 1. num. 32. cum seqq. Et hæc ex consuetudine specialiter Oblatio dicitur.

4 Oblationum usus est antiquissimus: Coeperunt enim tempore Cain & Abel, Genes. 4. vers. 3. & 4. vel secundum alios, Noe, in Genes. 8. vers. 20. Ubi edificavit Noë altare Domino: & tollens de cunctis pecoribus & volucris mundis, obtulit holocausta super altare. Iuxta Legem Moysis. Numeri cap. 6. 7. & 8. Observata in Lege Gratia: ut constat ex canonibus Synodi sextæ; dum paniter in Altari, vel Ecclesia, tempore Missæ, panis, oleum, mel, cera & alia hujusmodi offeruntur. Et can. 57. Frustrum vetitum ad Altare offerre Lac & mel. Memoriæ & horum Oblationum Theodorus. lib. 5. Histor. Eccles. cap. 17.

5 Inductæ ad imitationem Veteris Testamenti. Cum enim Eusebius cap. 23. dictum esset: Non apparebis in conspectu meo vacuus, Gregorius VII. in Synodo Romana. id traduxit ad Missarum oblationes, in can. Omnis Christianus. de consecrat. dist. 1. ubi sic inquit: Omnis Christianus procuret ad Missarum solemniam aliquid Deo offerre & ducere ad memoriam, quod Deus per Moysen dixit: Non apparebis in conspectu meo vacuus.

6 Oblationes non uno loco suadet D. Augustinus: ut serm. 201. de tempore. ubi: Ante omnia secundum viros vestras elemosinam pauperibus exhibeto, oblationes quæ in altario consecrantur, offerre &c. Et serm. seq. Ille bonus Christianus est, qui quando ad Ecclesiam venit, oblationem quæ in altario mittatur, exhibet, &c. Evidem vel alius quis-

CORVINUS
De Personis
et Benefic. Eccles.

G IV.

32

quibus est, *serm. 64. ad Fratr. in Eremo: Oblationes per dies dominicos pro vobis & vestris secundum status vestri possibilitatem offerre.*

Laudat Theodosium Theodoretus *lib. 5. histor. cap. 17.* Constantinum Lacapinum in *eius vita Cedrenus: quod nunquam in conspectum veniant vacui & sine munere.*

Offerrebantur post lectionem Evangelii; Concil. Valentin. Hispan. *can. 1.* & sine eis ad communionem sacram non accedebant. *Dadinus Altafer. dissert. Jur. Canon. lib. 13. cap. 2.*

Eas *Eulogias, benedictiones, vocat Synod. Laodicensis can. 32.*

Unde hic incidit quaestio; An ad huiusmodi oblationes Missales obligemur ex praeccepto? Et magis est, quod non; sed quod praecceptum sit Testamenti Veteris caeremoniale; *Cardin. conf. 6. ad fin. de relig. domib. Fumus in Armill. verb. oblatio. num. 3. Azor. Inst. Moral. part. 1. lib. 7. cap. 7. num. 11. Gutier. canon. contro. lib. 2. cap. 21. num. 153.* quod utique per mortem Christi est sublatum. *fac. c. un. de purific. post partum. ut supra dictum. Canis. ad tit. de decimis & c. cap. 19. n. 9.* Nec moveat nos dicta Gregorii VII. in *d. c. Omnis Christianus.* constitutio. Quae usui populi non recepta, ut necesse est in qualibet constitutione; quae ante non ligat, quam moribus utentium sit approbata; *can. in istis. §. leges. cum can. seq. dist. 4.* vel saltem abiit in desuetudinem.

Quare securè tenendum est, oblationes non deberi ex praeccepto: cum etiam id in sacris canonibus nusquam appareat. *Barbof. lib. 3. Jur. Eccles. Univ. cap. 23. num. 9. Lessius de Inst. & Jure. lib. 2. cap. 39. dub. 6. num. 34. Suarez. de relig. tom. 1. tract. 2. lib. 1. cap. 5. num. 2. Gabr. Pereria de manu Regia part. 1. cap. 15. num. 1. Valleng. in parat. tit. de decim. §. 1. num. 4. Zaf. d. tit. num. 65.*

Quatuor tamen casibus, enumeratis à *D. Thoma 2. 2. quest. 86. 10 art. 1. Hieron. Carat. in opusc. de jurib. Parochie. tit. 3. cap. 4. Aloys. Riccio in praxi. part. 4. resp. 295. num. Valleng. d. loco. Leone in Thesauri sori Eccles. part. 2. cap. 13. num. 14. cum seqq.* limitatur dicta resolutio.

Primus est; Cum debentur per modum census, pensionis, aut conventionis antea factae cum Ecclesia. *can. oblationes. 13. qu. 2. Argel. in sum. verb. oblatio. num. 1. Grilenzin. conf. 167. num. 28. Barbof. d. loco. n. 10.*

Secundus; Cum debentur ex testamento, legato, donatione, pto, &c. c. nulli. 12. qu. 2. c. ult. 13. qu. 2. d. can. oblationes. Rebuff. de decimis. d. qu. 1. num. 24. Fr. Philip. de la Cruz de decim. fol. 107. d. in rubr. de decim. num. 3. Leo d. loco. num. 18.

Tertius; Si Ministri Ecclesiæ egeant: nec enim tenentur suis stipendiis militare, sed qui altari servit, de altari vivere debet. D. Paris 1. ad Corinth. cap. 9. c. cum ex officiis, de prescript. Felin. in c. 2. num. 3. de testam. Soto de Just. & Jure. lib. 9. qu. 3. art. 1. Gutier. d. d. & cap. num. 139. Leo d. loco. num. 16.

Quartus; Quando viget consuetudo decennialis, Abb. inc. fias nobis n. 9. de Simonia. Cassad. decis. un. n. 5. de consuet. Covarruv. var. resolut. lib. 1. cap. 17. num. 3. Navar. man. cap. 13. num. 19. Azor. & Suar. d. l. Perez. de Latade anniversar. & Capellan. cap. 12. num. 21. consuetudo Quia consuetudines laudabiles servanda. c. ad apostolicam. §. quare pter. de Simonia. c. quamvis. de decimis. Abbas in rubr. de Paroch. num. 3. vers. quartus casus. Covarruv. var. resolut. lib. 1. cap. 17. num. 3. Rebuff. d. loco. num. 24.

Quæ consuetudo, licet à principio sit voluntaria, & minime obligatoria, sensim tamen vim legis accipit, & obligat: quia est accepta, & prescripta ut obligatoria. Gutier. d. lib. & cap. num. 140. Azor. d. lib. 8. cap. 30. aliàs 27. qu. 12. Less. de Just. & Jure. lib. 2. cap. 33. d. lib. num. 34. Suar. d. cap. 5. num. 12.

II Oblationes si fiant in Ecclesia Parochiali, cedunt Parochi: si in alia Ecclesia Prælato illius: can. quia Sacerdotes. 13. can. Sanctorum. 14. caus. 10. qu. 1. Similiter si fiant Capellæ intra Parochiæ limites, cedunt Parochi, non Sacerdoti Capellæ: Abb. in c. Pastoralis. num. 2. de hoc que sunt à Præl. & Azor. l. Inst. Moral. lib. 7. cap. 27. qu. 13. Felin. in c. dilectus. num. 1. de offic. Ordin. Socin. de oblat. libelli. qu. 18. in fine Troil. Matvet. de oblat. dub. 4. num. 29. Socin. de oblat. d. lib. 18. num. 7. & 10. Rebuff. de decim. qu. 1. num. 29. Ripa. de oblat. Eccles. resolut. 1. num. 2. cum seq. Etiam si in Capella erecta sint distincta officia. Abb. in d. c. pastoralis. num. 2. Socin. d. loco. num. 10. Fusc. de Visitat. lib. 1. cap. 14. num. 12. Matvet. d. dub. num. 29. Rota decis. 308. num. 2. part. 2. recent.

Corvinus
De Personis
et Benefic. Eccles.

G IV
32

Idem dicendum, si sunt oblationes imagini depicta in pariete domus alicujus personae privatae, intra parochiam sitae. *Curat. d. tit. 3. cap. 11. Barbos. d. loco num. 26. Vallens. d. loc. §. 2. num. 2. Abb. d. loco. Rebuff. qu. 2. num. 29. Leo d. loco. num. 26.* Nisi consuetudo introduxerit, ut ad dispositionem *Episcopi spectarent. Vallens. d. loco.*

Ut & si fiant imagini, sive in parochiali, sive extra, intra tamen parochiae limites posita. *d. c. pastoralis. & ibi Canonista. can. in hanc. 10. qu. 1. c. dilectus. de offic. Ordin. ubi Abb. num. 4. Azor. Inst. moral. part. 1. lib. 7. cap. 76. qu. 13. Decian. cons. 16. lib. 2. Gutier. Canon. Quast. lib. 2. cap. 21. num. 62. Bellet. disquisit. Cleric. part. 1. tit. de bonis Cleric. §. 3. num. 3. & 6.*

Si fiant imagini extra omnem parochiam posita, cedunt Episcopo. *Felin. d. loco. princ. & num. 3. & Abb. in c. quoniam. num. 1. de decim. Barbos. d. loco. num. 29.*

Si offeratur quid altari seu Capellae in Ecclesia existenti intuitu, non Ecclesiae, sed ipsius Altaris seu Capellae, habentis bona distincta, cedit usui Altaris sive Capellae. *Felin. in d. c. dilectus. num. 2. & 3. de offic. Ord. Piafec. in praxi Episc. 2. part. cap. 5. art. 4. num. 44.*

Cujus vero intuitu aliquid dicatur esse oblatum, judicandum est ex conjecturis. *Vallens. d. loco. num. 3. in fin.*

Sed & de oblationibus, quae fiunt Ecclesiis, participare potest ¹² Episcopus: *can. concessor. 12. qu. 2.* siquidem consuetudo sit talis. Alioquin regulariter habet Parochus intentionem fundatam de jure, supra oblationibus quae fiunt intra fines parochiae suae. *Socin. d. libello 18. qu. 6. Malvet. d. tract. in 4. dub. col. 7. Lauret. de Franchis de contro. int. Episc. & Regul. in var. quast. qu. 69.* Vel quae fiunt circa nuptiarum benedictiones, purificationes post partum, in sacramentorum administratione, Missarum celebratione, *can. statuimus. 16. qu. 1. Hostiens. in sum. de Parochis num. 3. vers. & haec Presbytero. Joan. Andr. in cap. eum qui. num. 3. de praebend. in 6. ubi Anchor. num. 3. Gemin. in §. insuper. num. 9.* etiamsi haec per alium, & non per Parochum, exercentur; quia per se facere videtur, qui facit per alium. *c. qui facit. de reg. jur. in 6. Piafec. d. part. 2. cap. 5. art. 4. num. 44.*

Si vero Episcopus ipse celebret in Cathedrali vel in Parochiali ¹³ Eccle-

Ecclesia, vel quæcunque alia, oblationes ei soli cedunt. *c. super ea. de parochiis. Hostiens. in Sum. d. tit. num. 2.* Sicut & Archiepiscopo cedunt, quando celebrat in provincia; nisi consuetudo sit in contrarium, aut ibi celebret nimis frequenter. Ubi tamen Episcopo in Parochia celebrante oblationes ex consuetudine percipit Parochus, debetur Episcopo canonica portio. *c. conquereute. de offic. Ordin.* Quod Episcopus vel Archiepiscopus celebret in locis exemptis, oblationes cedunt ei, qui jus habet Parochiale. *Vallens. d. loco. num. 4. verò.*

14 Nolentibus Parochianis consuetas facere oblationes, non ideo in sacramenta subtrahere debet Parochus, sed, iis ministratis, potest implorare Superioris, nempe Episcopi officium, ut suas obeant. *pars. Felin. in c. veniens. il. 1. num. 3. de testib. Covar. d. lib. 1. var. resolut. cap. 27. num. 3. Graff. decis. aur. cap. 27. num. 6. Navar. cons. 2. de dicit. Leo d. loco. num. 35.*

15 Sed non omnis Oblatio recipi potest. Tria, ut Deo sit grata, requiruntur. *Socin. Paporm. in c. fin. de verbor. signif.* Primum: Quod offerens sit Christianus. Quia Ecclesia ab infidelibus non recipit oblationes; nisi fortè damnum ab eisdem sit passa; pro quo tamen non oblationes, sed earum recipit æstimationem: *c. quanto. de usur. sed nec aliquid, quod fuerit oblatum idolo, Ecclesia recipit. ut est in Conc. Eliber. constitutum.* Secundum: Ut offeratur Ecclesie; nam quod private personæ, etiam Ecclesiasticæ, offertur, non est propriè oblatio, sed donatio aut elemosyna. Tertium: Ut res oblata sit licite & honestè acquisita. *can. immolans. can. scriptum. 14. qu. 5. d. c. causa. de verb. signif. c. quia in omnibus. de usur. c. ex transmissa. de decim.* Nam Eccles. 38. legitur: *Dona iniquorum non probat. Altissimus, nec recipitur in oblationes iniquorum, nec in multitudine sacrificiorum eorum propitiatur peccatis.* Quod etiam affirmat D. Augustinus lib. de verb. Dom. serm. 35. & S. Gregorius in præfat. in Job. ait: *Victima impiorum abominabiles sunt Deo, vota justorum placabilia: neq. enim omnipotentis iudicis quid, sed à quo detur, inspicitur: hinc scriptum est: Respexit Dominus ad Abel, & ad munera ejus; ad Cain autem, & ad munera ejus non respexit.*

Corvinus
De Personis
et Benefic. Eccles

G IV.
32

Illicite autem intelligitur acquisitum quicquid ex furto, usuris, 16
vel alio illicito exercitio, aut ex meretricio, est acquisitum. Ideoque
Gloss. verb. *dona. in can. 2. dist. 90.* aliqua enumerat personarum ge-
nera, quibus prohibitum est offerre oblationes. Nempè 1. Fratrum
dissidentium; *can. oblationes. dist. 90.* 2. Pauperes opprimentium;
d. can. 2. 3. Sacrilegorum; *can. divino. 12. qu. 2.* 4. Servos suos ex
Ecclesia, ad quam confugerant, extrahentium; *can. miror. 17. qu. 3.*
5. Raptorum; *c. super. de raptor.* 6. Usurariorum; *c. quia in omni-
bus de usur.* 7. Penitentium publicè; *can. eos quos. de consecrat. dist. 4.*
8. Liberos exheredantium; *can. ult. in princ. 17. qu. 4.* 9. Excommu-
nicatorum; *can. si aliquis. 26. qu. 6. can. Sacerdos. 6. §. penitentes. 26.
quasi. 7.* 10. Meretricum; *Gloss. d. loco.* 11. Aliena offerentium;
c. causa Carpenfis. verb. de propriis. de verb. signif. Sed & indignum est
offerre Deo, quod non dignatur homo accipere. *can. fin. dist. 49.*

Laicis autem interdictum est sub pena excommunicationis Pa- 17
palis accipere oblationes, vel aliis accipiendas committere. *can. quia
Sacerdotes. 13. cum seq. 10. qu. 1. Concil. Trident. sess. 22. de reform. cap.
15.* & cum sint earum incapaces, non valet consuetudo in contra-
rium. *Vallens. d. loco. §. 3. num. 2.*

Sed nec Religiosi eas percipere possunt, nisi de licentia Recto- 18
ris Ecclesiæ, vel per ordinationem Ecclesiæ, vel tanquam altaris mi-
nistri, si iis ob id dentur. *vid. can. oblationes. cum duob. seqq. 13. qu. 2.
& can. in omnibus. 16. qu. 7.*

Modus offerendi, non in certa quantitate consistit. *can. 28. odi. 19
24. qu. 1.* sed in bona sinceraque offerentis voluntate; *d. can. 28. odi.
in fide Christiana, & charitate. can. odit Deus. 62. cum can. seq. illi offe-
runt. 1. qu. 1.*

Quod semel Deo oblatum, ad Laicorum usus non revocandum, 20
nec est retinendum. *can. 3. sunt qui opes. cum can. seq. 17. qu. 4.* Quæ
& Gentilibus adfuit religio. Argumentum est, quod scuta suspendebant
in templis *ἀνεῶ τῶν ὀχέων, sine loris*, ne amplius usui essent. *teste Aristoph.
in Equitibus.*